

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Fodor Ákos Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Hirka és Pazar Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt G. C. Kft. (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. november 8-án kelt 38.G.41.266/2016/18. számú ítélete ellen az alperes 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperes 2015. december 30-án tartott taggyűlésén hozott határozatai hatályon kívül helyezését kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:37. § (1) bekezdése alapján.

A keresete indokául arra hivatkozott, hogy a taggyűlés nem a társaság székhelyére került összehívásra és az eltérő helyszínhez a tagok előzetesen, egyszerű szótöbbséggel hozott határozattal sem járultak hozzá, ezért a taggyűlés összehívása a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 144. § (1) bekezdésébe és a társasági szerződésbe ütközik, mert a társasági szerződés a törvénytől eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

Az egyes határozatok is jogszabályba ütköznek, mert a Gt. 130. § (1) bekezdése és Ptk. 5:80. § és 5:13. § (1) és (2) bekezdése szerint az üzletrész felosztásáról nem a taggyűlés, hanem a tulajdonosok dönthetnek, de a dr. P. S. közös tulajdonában álló üzletrész felosztására az ő mint nyilatkozattételre jogosult közös képviselő hozzájárulása nélkül és szavazata hiányában került sor a 2. számú határozattal. A 3. számú határozat körében előadta, hogy az üzletrész átruházási szerződés érvénytelen, hiszen a közös tulajdonban álló üzletrész-hányad közös tulajdonosokon kívül a társaság tagjára történő átruházása esetén a Ptk. 145. § (2) bekezdése szerinti elővásárlási jog illeti meg a tulajdonostársakat.

A felperes a későbbiek során arra is hivatkozott, hogy 2015. szeptember 1-jén üzletrész átruházással megszerezte K. J. tag üzletrészét is, amelynek tényét a társaság felé bejelentette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Vitatta a Pp. 49. §-a alapján a felperes perbeli legitimációját arra hivatkozással, hogy a közös tulajdonban álló üzletrész felett nem rendelkezhet kizárólag önállóan, ezért önkényesen és képviseleti jogosultság nélkül jár el. A felperes által bejelentett tagváltás a Ptk. 3:169. § (2) bekezdése értelmében nem hatályos az alperes irányába, mert a felperes és K. J. tag közötti üzletrész átruházási szerződés nem felelt meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 195-196. §-ában rögzített okirati formának, és a felperes arra sem nyilatkozott,

hogyan az alperes társasági szerződését magára nézve kötelezőnek ismerné el.

Védekezésében hangsúlyozta, hogy a keresettel támadott taggyűlési határozatokat a 2016. április 11-én tartott taggyűlésén hozott határozattal hatályon kívül helyezte, így a határozatok megtámadása okafogyottá vált.

Kifejtette, hogy a 2015. szeptember 7-én elhatározott székhelyváltozás alapján benyújtott változásbejegyzés iránti kérelmet a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a-én kelt 6. sorszámú végzésével teljesítette, és az alperes székhelyét szám alá bejegyezte, így a perbeli taggyűlés összehívása a társaság székhelyére szabályszerűen történt, melyet az sem változtat meg, hogy az Egri Törvényszék előtt folyamatban volt perben a bíróság a 2015. december 2-án kelt végzésével a taggyűlési határozatot végrehajtását felfüggesztette.

A Fővárosi Törvényszék a 2017. november 8-án kelt 38.G.41.266/2016/18. számú ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 2015. december 30-i taggyűlésén hozott 2., 3. és 4. számú határozatait, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 65.000 forint perköltséget.

Az ítélete indokolásában a lefolytatott bizonyítás alapján megállapította, hogy az alperes ügyvezetője-én kelt meghívóval taggyűlést hívott össze napján 10:00 órára a társaság székhelyére. A meghívóban a társaság székhelyeként az szerepelt. A-ára összehívott taggyűlést megtartották, azon a felperes nem vett részt, de a jegyzőkönyv tartalma szerint a meghívóban lévő napirendi pontok alapján négy határozat született. Az 1/2015. (XII.30.) számú határozatban a taggyűlés megválasztotta a levezető elnököt, a jegyzőkönyv hitelesítőjét és a jegyzőkönyvvezetőt. A 2/2015. (XII.30.) számú határozat értelmében a társaság taggyűlése hozzájárult a felperes, valamint P. S. 2.000.000 forint névértékű közös üzletrészenek felosztásához és megállapította, hogy a felperes 1.000.000 forint, valamint P. S. 1.000.000 forint névértékű üzletrésszel rendelkezik a társaságban. A 3/2015. (XII.30.) számú határozatban a társaság taggyűlése hozzájárult P. S. üzletrészenek V. I. részére történő átruházásához és megállapította, hogy a társaság tagjainak üzletrésze az alábbiak szerint változik: V. I. tag törzsbetétjének összege: 8.900.000 forint, összetétele: 8.900.000 forint készpénz, a felperes törzsbetétjének összege 1.000.000 forint, összetétele: 1.000.000 forint készpénz; K. J. tag törzsbetétjének összege: 100.000 forint, összetétele 100.000 forint készpénz. A 4/2015. (XII.30.) számú határozatban a társaság taggyűlése a társasági szerződést hatályon kívül helyezte és új, a taggyűlésen elfogadott módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt, a 2013. évi V. törvény rendelkezéseivel összhangban álló társasági szerződést fogadott el.

Az elsőfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 12. § (2) bekezdés b) pontja értelmében abból indult ki, hogy a gazdasági társaságnak a Ptk. rendelkezéseit korlátozott felelősségű társaság esetén 2016. március 15-től kell alkalmaznia, és ezt követően létesítő okirata nem tartalmazhat a Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést. Figyelemmel arra, hogy a felperes keresetlevele 2016. március 25-én érkezett a bíróságra, a perben az új Ptk. szabályait alkalmazta.

A Ptk. 3:35. § és 3:165. § ismertetését követően megállapította, hogy a felperes keresetindításra jogosult, mert a jogosultság a tagsági jogviszonyhoz kapcsolódik, és annak fennállása alatt a tagot mindvégig megillető alanyi jog. A társaság szervei által hozott határozat bírósági felülvizsgálatának a joga a tagsági jogviszonyból származik, amely jog a társasággal szemben egy tagnak számító speciális jogközösség tagjait, a közös tulajdonú üzletrész tulajdonosait is megilleti, amelyet közös képviselőjük útján gyakorolhatnak. A határozatokról történő tudomásszerzéstől számított 30 napon túl előterjesztett felperesi hivatkozást, amely szerint a per megindítására való jogosultságát önálló üzletrésszel rendelkező tagsági jogviszonyára is alapította, figyelmen kívül hagyta.

Az elsőfokú bíróság osztotta a felperes álláspontját, amely szerint annak ellenére, hogy az alperes

saját hatáskörében a keresettel támadott taggyűlési határozatokat visszavonta, a felperest továbbra is megillette az a jog, hogy határozatok bírósági felülvizsgálatát kérje.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:17. § (4) bekezdésének és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22. § (1) bekezdésének felhívását követően megállapította, hogy a meghívóban szereplő székhely volt a taggyűlés időpontjában a cég székhelyének tekinthető a közhiteles nyilvántartás szerint, így az alperes jogszerűen hívta össze a taggyűlést erre a székhelyre, függetlenül attól, hogy az azt elhatározó taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata érdekében per indult, mert a bíróság addig az időpontig a határozat végrehajtását nem függesztette fel és jogerős ítéletével sem helyezte hatályon kívül.

Az elsőfokú bíróság az 1. számú határozatot nem találta jogszabályba ütközőnek. Megállapította, hogy a 2. számú határozat a Ptk. 3:165. § (1) és (2) bekezdésébe ütközik, mert a társaság csak azt követően tűzhetne volna a taggyűlés napirendjére az abban történő döntést, hogy a közös tulajdonú üzletrészből önálló üzletrészek jönnek létre, ha erről a tulajdonosok döntenek és közös képviselőjük útján a társaságnak bejelentik. A 3. számú határozat a Ptk. 3:166. § (1)-(2) bekezdésébe ütközik, mert azzal, hogy a 2. számú határozat jogsértő, nem jött létre P. S. javára önálló üzletrész, így annak átruházására sem volt lehetősége. Rögzítette, hogy a tagváltozás a társasági szerződés módosítását nem igényli, azonban a 2. és 3. számú határozatok jogszabályba ütközése miatt a 4. számú határozatot is hatályon kívül helyezte, mert a taggyűlés az új tagi struktúrát is beemelte a társasági szerződésbe, továbbá a határozat nincs összhangban a 3. számú napirendi ponttal, amely még nem tartalmazta az új Ptk. rendelkezései szerinti továbbműködést.

Az elsőfokú bíróság a túlnyomórészt pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. §-a alapján a felperes perköltségének viselésére, amely a felperes által lerótt 36.000 forint eljárási illetékből és a jogi képviselő 30.000 forint összegű munkadíjából állt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:165. §-ban foglalt irányadó jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével és alkalmazásával jogszabálysértő ítéletet hozott.

Tévesen vonta le a Ptk. 3:165. §-ban foglalt rendelkezésekből azt a következtetést, hogy a közös tulajdonú üzletrész tulajdonosait az üzletrész többi tulajdonosától függetlenül megilleti a perindítás joga társasági határozatok bírósági felülvizsgálata iránt az üzletrész közös képviselője útján.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy amennyiben a közös üzletrész tulajdonosa, illetve a közös képviselő között érdekellentét mutatkozik, abban az esetben a közös üzletrész tulajdonosának a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésébe foglalt kógens keresetindítási határidőre tekintettel a közös képviselőt megkerülve kellene a keresetlevelet benyújtania, amely a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontja szerint annak idézés kibocsátása nélküli elutasításához vezet. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése azért is aggályos, mert annak alapján a közös képviselő abban az esetben is jogosult a keresetindításra, amennyiben rajta kívül valamennyi tulajdonostárs kivétel nélkül a keresetindítással szemben foglal állást. Téves tehát az a jogértelmezése, amely szerint a közös képviselő a tulajdonostársak közös tulajdonra vonatkozó szabályozás szerinti döntésétől függetlenül egy személyben jogosult a keresetindításról, illetve annak mellőzéséről dönteni. Figyelmen kívül hagyta, hogy amennyiben a közös képviselő a tulajdonostársak egyszerű szótöbbséggel meghozott döntésével ellentétben vagy annak hiányában terjeszt elő keresetet a társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt, a peres eljárásban hozott döntés közvetlenül kihathat a tagokat terhelő kötelezettségekre, amelyek teljesítése a Ptk. 3:165. § alapján a közös üzletrész tulajdonosait egyetemlegesen terhelik.

A Ptk. 3:165. § helyes értelmezése alapján a közös üzletrész tulajdonosai valóban a közös képviselő útján gyakorolhatják a jogi személy által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát, azonban ennek

előzetes feltétele az üzletrész-tulajdonosok által egyszerű szótöbbséggel meghozott döntés, amelynek eredményeképpen a közös képviselő gyakorolhatja a megtámadás jogát.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés korlátai között az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a keresetnek részben helyt adó rendelkezéseit bírálta felül a fellebbezésben előadott okokból, mert fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a keresetet részben, az 1/2015. (XII.30.) számú határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelem körében elutasító rendelkezése [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és a jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott, amelynek indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, azt az alperes fellebbezése folytán csupán az alábbiakkal egészíti ki.

A Ptk. 3:35. §-a értelmében a jogi személy tagja kérheti a bíróságtól a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

A Ptké. 10/A. § (2) bekezdése értelmében a Ptk. 3:35. §-a alkalmazásában a keresetindításra való jogosultságnak, keresethetőségi jognak, illetve perbeli legitimációnak (a továbbiakban: keresetindítási jog) a per során folyamatosan, a per befejezéséig – ideértve e rendkívüli jogorvoslatot is – fenn kell állnia. Az (1) bekezdés értelmében a Ptk. 3:35. §-a alkalmazásában a jogi személy szervei által hozott határozat ellen a Ptk. hatálybalépését követően is csak az a tag vagy alapító kérheti a bíróságtól a határozat hatályon kívül helyezését, aki a határozathozatal során szavazati joggal rendelkezett vagy a határozathozatal tekintetében alapítói jogokat gyakorolhatott.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:165. § (1) bekezdésébe foglaltak helyes értelmezésével annak tulajdonított jelentőséget, hogy a közös tulajdonban álló üzletrész társasággal szemben egy tagnak számító jogosultjai a közös képviselőjük útján gyakorolhatják jogaikat, így a Ptk. 3:35. §-a alapján a perindításra is a közös képviselő jogosult.

A keresetindításra való jogosultság körében a bíróság kizárólag a tagsági jogviszony és a közös képviseleti jogosultság fennállását vizsgálhatja.

Az üzletrész jogosultjainak egymás közötti belső jogviszonyára tartozik, hogy a tulajdoni hányaduk szerinti szavazati jog gyakorlásával maguk közül kit választanak meg közös képviselőnek és a képviseletükben eljárót a tagsági jog gyakorlása érdekében milyen utasításokkal látják el.

A közös képviselő személyét kötelesek bejelenteni a társaságnak, a Ptk. 3:165. § (2) bekezdése alapján a képviselő személyének megváltozását a társaságnak már az új közös képviselőnek kell bejelentenie.

Az alperes nem tette vitássá, hogy a felperes a közös tulajdonban álló üzletrész társasággal szemben egy tagnak számító jogosultjai által bejelentett közös képviselője, így a perindítási jog gyakorlására minden további vizsgálat nélkül jogosult volt.

A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében – utalva a 254. § (3) bekezdése szerint annak helyes indokaira – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes jogi képviselője a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg és fellebbezési ellenkérelmet sem terjesztett elő, ezért a felperesnek nem merült fel a másodfokú eljárás során számításba vehető olyan költsége, amelynek viselésére a sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2018. június 13.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

. Pusztai Anita. Bleier Judit
előadó bíró

bíró